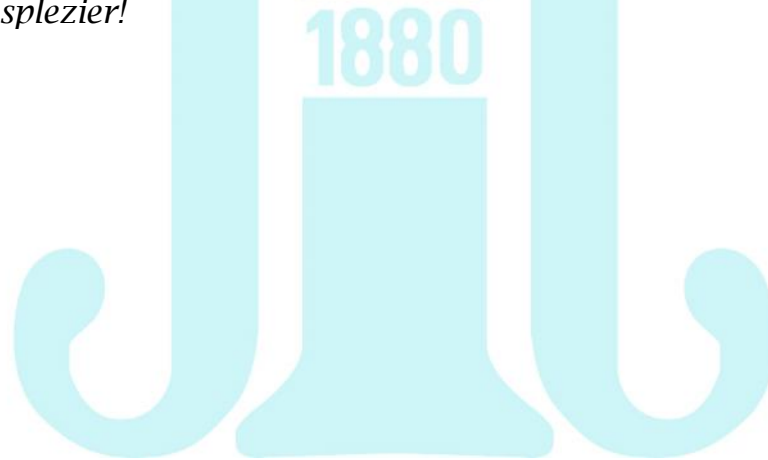

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE RUMBA VAN LAMOEMBA
(Paprika uit Afrika 2 – het zelfstandige vervolg)

dolle klucht in drie bedrijven

door

1880

Kamiel Kemels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.2934

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE RUMBA VAN LAMOEMBA* op te voeren moet de naam van auteur *KAMIEL KEMELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/8
ISBN 978-90-385-09730

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Kamiel Kemels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 7 heren)

ROGER VAN REETH, bedrijfsleider.

MARIA, zijn vrouw.

LUDOVIC, hun zoon.

SANNE, hun dochter.

AMMEDEE, man van Sanne; Afrikaan.

CHAREL, butler ten huize Van Reeth.

MISS BOELOE BOELOE, Afrikaanse inboorlinge.

LAMOEMBA, Afrikaanse inboorling.

RAYMOND SERVOTTE, bedrijfsleider.

CHARLOTTE, zijn dochter.

HERMAN, agent dienst vreemdelingenzaken.

DECOR

Gezamenlijke eetruimte van de residentie Van Reeth. Fond midden toegangslift; fond links deur logeerkamer. Links vooraan deur appartement Sanne; rechts achteraan deur appartement Roger & Maria. Rechts vooraan deur keuken. Stijlvol gemeubeld en ingericht; met o.a een zeer lange eettafel die kleiner kan gemaakt worden...

EERSTE BEDRIJF's Ochtends

(Als het doek opgaat zien we Roger en Maria aan een lange tafel zitten. Roger aan het rechter uiteinde, Maria aan het linkse. Beiden zijn aan het telefoneren (met gsm). Maria praat met haar moeder; Roger met een zakenpartner. (een goede timing is noodzakelijk tijdens dit openingstafereel)

MARIA : (gsm) Ja..

ROGER : (gsm) Ja..

MARIA : (gsm) Neen..

ROGER : (gsm) Neen..

MARIA : (gsm) Zeg dat het niet waar is..

ROGER : (gsm) Het is niet waar !

MARIA : (gsm) En hoe voelt onze pa zich nu ?

ROGER : (gsm) Slecht...hoezo schimmel, waar ?

MARIA : (gsm) Op zijn neus ocharme...en hoe ziet die er dan uit ?

ROGER : (gsm) Alsof de vervaldatum is verstreken ?

MARIA : (gsm) En wat gaat de dokter met onze pa doen ?

ROGER : (gsm) Wegsmijten !

MARIA : (gsm) Pillen pakken..hoeveel ?

ROGER : (gsm) 20 kilo ?

MARIA : (gsm) Bij het eten....wat moet hij in zijn neus steken ?

ROGER : (gsm) Bananen !

MARIA : (gsm) Weet je wat, geef hem een dikke zoen van mij...

ROGER : (gsm) Een stamp tegen zijn achterste ja !!

MARIA : (gsm) Oké...salukes hé... *(legt haar gsm op tafel)*

ROGER : (gsm) En de wind langs achter !!! *(legt zijn gsm ook op tafel)*

MARIA : *(tot Roger)* Moet je nu eens iets weten: onze pa is op zijne kop gevallen!

ROGER : *(nors)* Dat weet ik al langer dan vandaag...

MARIA : Maar neen, het is echt waar; recht op zijne neus ocharme...

ROGER : Och, dat geneest wel, ik heb veel grotere problemen; die nieuwe fruitleverancier heeft mij naar het schijnt enkele kisten overrijp fruit geleverd, de schimmel staat er al op...

MARIA : *(lastig)* En dat vind jij belangrijker dan de gezondheid van mijn vader ?!

ROGER : Zeg Maria, dat uw vader af en toe eens valt, daar sta ik niet van te kijken; vorige week heb ik hem een bruistablet zien oplossen in een glas whisky...

MARIA : Onze pa heeft last van een lage bloeddruk !

ROGER : Van een te hoge alcoholdruk zeker !

MARIA : *(nors)* Zwijg almaar, over mijn ouders kan jij toch geen goed woord zeggen...

ROGER : Neen, en over uwe nieuwe butler ook niet; waar blijft die met ons ontbijt ?

MARIA : Ik zal hem roepen, ongeduldige mens... *(roept richting keuken)* Karel !!

(In het deurgat (keuken) verschijnt Charel, hij is een onhandig komisch type in butlerpak)

CHAREL : Het is niet Karel maar Sjarel mevrouw; met de "Sj" van "sjokolat" !

ROGER : Zeg eens Pipo, waar blijft mijn zachtgekookt eitje ?

CHAREL : Ja..euh..luister meneer, uw eitje staat al een kwartier te koken, maar het wil niet zachter worden...

ROGER : Een KWARTIER ?!!! Maria, hou me tegen of ik bega een ongeluk !!!

MARIA : Roger, blijf kalm ! *(tot Charel)* Breng die eieren nu maar, en ook de rest van ons ontbijt..

CHAREL : Jazeker madam, tot Uw dienst madam... *(weer af keuken)*

ROGER : *(bootst hem overdreven na)* Madam, madam.. *(tot Maria)* ..wat heb je nu weer in huis gehaald ?

MARIA : Het is toch normaal dat die mens nog fouten maakt; hij heeft helemaal geen ervaring met koken...

ROGER : Met afwassen nog veel minder. Hij was gisteren de wijnglazen aan 't opblinken met zijne vuile zakdoek... Ik begrijp nog altijd niet waarom jij per se een butler wilde...

MARIA : Dat is toch simpel, vandaag komt onze dochter met haar gezin naar huis en nu

zij hier komen inwonen, zullen we een koppel extra handen goed kunnen gebruiken...

ROGER : Oei, is dat vandaag dat ons Sanne thuiskomt ?

MARIA : *(lastig)* Je gaat me toch niet vertellen dat jij vandaag andere plannen hebt !?

ROGER : Toch wel, seffens komt mijnheer Servotte zijn dochter brengen en daarna rijden wij door naar de fruitveiling...

MARIA : Zijn dochter brengen ? Hoe bedoel je ?

ROGER : Ik heb je toch verteld dat ik iemand op het oog heb voor onze Ludovic. Welnu, dat meisje komt hier een weekend logeren...

MARIA : Daar komt niks van ! Het zal hier zo al druk genoeg zijn !!

ROGER : Maar denk toch eens na! Als ik die Charlotte aan onze Ludovic kan koppelen, dan is ons broodje gebakken. Dan kan ik hoofdleverancier worden van haar vader zijn winkelketen...

MARIA : Geld, geld en nog eens geld, daar zou jij je eigen kinderen voor verkopen... en daarbij, het is niet zeker dat onze Ludovic een vrouw wil.

ROGER : Hoe bedoel je ?

MARIA : Je weet goed genoeg dat onze zoon tijdens ons verblijf in Afrika een relatie heeft gehad met... een jongen...

ROGER : Ochot, met die gerokte bosmens van een Lamoemba; als ik daar aan terugdenk zak ik nog door de grond van schaamte !

MARIA : Ik was daar ook niet fier op, maar we moeten Ludovic de kans geven om met zichzelf in het reine te komen...

ROGER : Dat probleem heeft zichzelf toch opgelost? Lamoemba woont in de jungle van Afrika, en onze Ludovic woont hier. Die twee zullen elkaar nooit meer tegenkomen...

(Charel komt uit keuken met twee plateaus; op elke plateau een mandje met brood en boter...zet één plateau bij Maria, de andere bij Roger; ondertussen wordt er verder gepraat)

MARIA : En die Charlotte, wat voor iemand is dat ?

ROGER : Een vrouw die rijp is om te trouwen.

MARIA : Rijp ? Jij doet precies alsof ze een stuk fruit is...

ROGER : Zo zou je het kunnen stellen. Ze is dan wel dertig jaar oud, maar haar vrucht moet nog geplukt worden.. Ik bedoel.. euh.. zij is nog nooit.. euh..

CHAREL : *(die het gesprek aan 't volgen was)* Van de grond geweest !!

ROGER : Zwijg jij, en werk !

CHAREL : *(tast aan zijn neus)* Oei oei, daar was bijna een stuk af.. *(dan af keuken)*

ROGER : *(tot Maria)* Snap je nu waar ik naartoe wil ?

MARIA : Jazeker, maar dat feestje gaat niet door; vandaag toch niet !

ROGER : En waarom niet !?

MARIA : Hoe durf je dat te vragen! Onze dochter heeft meer dan twee jaar in Afrika gewerkt, en nu zij eindelijk weer thuiskomt, ga jij je bezig houden met onnozelheden !

ROGER : *(lastig)* Onnozelheden ? Onze financiële toekomst hangt er vanaf ! Terwijl onze zoon Charlotte leert kennen, ga ik met haar vader op stap, om onze relatie wat aan te scherpen...

MARIA : *(dreigend)* Als jij dat vandaag doet, wil ik je nooit meer zien !!!

ROGER : *(droog)* Zoek dan al maar een blinddoek, want ik laat me door niets of niemand tegenhouden !!!

MARIA : Ooh koppige ezel, zwijg en eet !

ROGER : *(nors)* Eten ?! Van wat ?! Ik kan misschien wachten tot er een houtworm passeert, dan kan ik die tussen mijn boterham leggen !

MARIA : *(lastig)* KAREL !!!

(Charel komt binnen, heeft een ei zonder schaal bij zich, dat hij voortdurend van hand verwisselt (vanwege de hitte), laat dit ook duidelijk blijken met enkele pijnlijke (komische) grimassen...)

CHAREL : Wie wil het eerste eitje ?

MARIA : Ik !!!

(Charel gaat komisch, met de nodige handbewegingen tot bij Maria; ook hier is weer een goede timing nodig, want net als hij het ei aan Maria wil geven,

roept Roger...)

ROGER : Neen, IK !!!

(Charel gaat op dezelfde wijze met het ei langs de lange tafel richting Roger)

MARIA : NEEN, IK !!! Ik moet klaar zijn tegen dat onze dochter hier aankomt !

(Charel verandert weer van richting)

ROGER : Maria, ik heb geen tijd voor spelletjes. Zodadelijk is Servotte hier. Geef mij dat ei !!

(Charel verandert weer van richting, zijn pijnlijke grimassen worden steeds erger)

MARIA : *(kwaad)* Als je hem dat ei geeft ben je ontslagen !!!

(Charel verandert weer van richting)

ROGER : *(ook kwaad)* Als je haar dat ei geeft ben je ook ontslagen !!!

CHAREL : *(staat nu tussen beiden te twijfelen... verbrandt bijna zijn handen)* Oké... *(steekt ei met één beweging in z'n eigen mond... als het ook in zijn mond te warm wordt, loopt hij snel – met de nodige komische gezichten – af keuken)*
Aouuaauuu... *(af)*

ROGER : Voor mij hoeft dat ontbijt al niet meer. Ik steek op de veiling wel een stuk fruit in mijn mond.. *(staat recht)*

MARIA : *(nors)* Dat is een gedacht. Probeer eens een citroen, dat past bij uw persoonlijkheid !

ROGER : Komt in orde, en ik zal voor jou een ajuin meebrengen ! Ik ga me klaarmaken.. *(kwaad af rechts achter)*

MARIA : Hoe is het mogelijk! Die mens zijn gezicht wordt langer met de dag... *(ogen*

ten hemel Lieve Heer, zorg eens voor een vrolijk gezicht...

CHAREL : *(komt binnen met brede glimlach; houdt (fier) in elke hand een ei. Vrolijk)*

Als twee honden vechten om een ei, kook ik er snel nog enkele bij !

MARIA : Het zal niet meer nodig zijn; er is al één hond gaan lopen...

CHAREL : Oei, en wat nu ? *(geeft een ei aan Maria)*

MARIA : Zet zijn ei daar maar klaar, hij moest zo eens van gedacht veranderen...

(de parlofoon naast liftdeur rinkelt...Charel neemt op)

CHAREL : Alloo, wie heeft de eer met mij te praten ? Binnenkomen...moment..

(tot Maria) ..een zekere agent van de dienst vreemdelingenzaken vraagt of hij mag binnenkomen ?

MARIA : Vreemdelingenzaken ? Dat heeft waarschijnlijk te maken met de komst van Ammedee en Bobo...

CHAREL : Ammedee en Bobo ? Ga jij een koppel aapjes adopteren mevrouw ?

MARIA : Een beetje meer respect alsjeblieft; Bobo is mijn kleinzoon...ons Sanne heeft in Afrika met Ammedee...euh..."gedingenst"...euh..

CHAREL : *(snapt het, zegt dan met de nodige bewegingen)* "Tjoeke tjoeke" gedaan.

MARIA : Juist ja, en vanaf vandaag komen ze met hun drietjes bij ons wonen.

(we horen de liftbel, de deuren openen zich en Herman komt binnen. Hij draagt een politie-uniform; heeft een streng uiterlijk en stapt stokstijf als een echte militair met de schouders achteruit...heeft klembord met papieren onder de arm)

HERMAN : *(tot bij Maria)* Dag mevrouw, mijn naam is Den Hondt, Herman Den Hondt; controleur bij de dienst vreemdelingenzaken. Als ik mij niet vergis.. en ik vergis me niet vaak, bent u mevrouw Van Reeth ?

MARIA : U vergist zich niet.

HERMAN : *(draait zich naar Charel)* En U bent ?

CHAREL : De Nul, Sjarel De Nul. Sjarel met de 'Sj' van 'Sjokolat !

MARIA : Hij is onze nieuwe butler.

HERMAN : Juist ja... *(noteert dit)* ..als ik me niet vergis...

CHAREL : *(onderbreekt)* En hij vergist zich niet vaak...

HERMAN : *(kijkt Charel streng aan)* Als ik mij niet vergis, biedt u een zekere Ammedee Amoreski onderdak aan ?

MARIA : Jazeker, hij is de man van mijn dochter.

HERMAN : Het is mijn taak mevrouw, die man te controleren... Schijnhuwelijken zijn dezer dagen schering en inslag, als U begrijpt wat ik bedoel ?

MARIA : Het huwelijk van mijn dochter is zeker geen schijn. Ze heeft Ammedee leren kennen in Afrika...

HERMAN : En wat is Uw dochter in Afrika gaan doen ?

CHAREL : Hihhi..’TJOEKE TJOEK’ .. *(met de nodige bewegingen)*

MARIA : *(streng)* Charel alsjeblijft ! Ons Sanne heeft daar twee jaar als vrijwilligster les gegeven aan de plaatselijke bevolking...

HERMAN : *(noteert)* ...Zozo, een menslievend type... is het mogelijk dat ik uw dochter en haar echtgenoot even kan spreken ?

MARIA : Ze komen vandaag pas aan; en hun vliegtuig had vertraging... u zal dus nog even moeten wachten...

HERMAN : Dat is geen probleem; ik heb tijd... *(blijft stokstijf wachten)*

MARIA : *(na een tijdje, vriendelijk)* Maar gaat U toch zitten. Trouwens, er is nog een ei op overschot; als u wil mag u het opeten...

HERMAN : U moet begrijpen mevrouw, dat ik niet te familiair kan worden, maar als het u niet ontrieft, zal ik dat ei hier rechtstaand nuttigen...

MARIA : Zoals u wil...

HERMAN : *(neemt het ei van tafel)* Smakelijk mevrouw...is er soms zout ?

CHAREL : Tot Uw dienst...*(neemt zoutpotje van tafel)* ...de strooimolen komt eraan...
(strooit wat zout op het ei)

(Tijdens het verdere verloop van dit gesprek loopt Herman wat heen en weer; Charel lijkt als het ware aan hem vastgekleefd, en strooit af en toe zout...)

HERMAN : Als ik me niet vergis... *(Charel wil wat zeggen, maar krijgt strenge blik van Herman)* ...komen uw dochter en haar man hier onder het ouderlijke dak

wonen ?

MARIA : Ja en neen. Wij hebben deze bovenverdieping zodanig laten verbouwen dat zij daar.. (*wijst naar deur links vooraan*) een luxe-appartement hebben, en wij ginder.. (*wijst naar deur rechts achteraan*) ..wonen; en deze oude ontvangsthal hebben we omgebouwd tot een gezamenlijke eetruimte...

HERMAN : Interessant, living together and apart...maar is zo 'n luxe-appartement niet te groot voor een pas getrouwd koppeltje ?

MARIA : Bijlange niet, u moet weten dat de Afrikaanse ooievaar al is langs geweest...

CHAREL : (*vindt zichzelf grappig*) Ja, een bruine met dikke lippen..hihihi...

HERMAN : U bent dus op jonge leeftijd al grootmoeder geworden ?

MARIA : Ja, in Ammedee zijn geweerd zaten geen losse flodders... U zal dan ook wel begrijpen dat wanneer zij en hun baby seffens thuiskomen, zij wreed moe zullen zijn, en eerst wat willen rusten...

HERMAN : Ik begrijp u mevrouw; maar ik wil hen toch even ontmoeten, en daarna dit hele gebouw inspecteren... U mag het mij niet kwalijk nemen, maar bij mensen met een voorliefde voor Afrika, zoals jullie, treffen wij meer dan eens illegalen aan...

MARIA : Wij hebben niets te verbergen. Als u wil kan u het gebouw nu al controleren. Als mijn dochter hier aankomt roep ik u wel...

HERMAN : Dat lijkt me een goed idee; bedankt voor de medewerking.

MARIA : Charel, jij kan mijnheer hier beneden al een rondleiding geven in onze fruitmagazijnen. Ondertussen kan ik mij klaarmaken voor de heuglijke ontvangst...

CHAREL : (*als een militair naast Herman*) Om te groeten, groet ! Om te volgen, volg!!

(Charel gaat als een fiere soldaat de lift in, gevolgd door Herman... drukt op een knop...)

Om te zakken... (*kijkt naar Herman*) ZAK !!!

(liftdeur sluit, beiden af)

MARIA : Dat ziet er me ook gene simpele uit... Dat komt hier zomaar alles controleren... Enfin, ik zal hem maar laten doen, zoveel te sneller zijn we er vanaf... *(staat recht)* ...ik ga me klaarmaken...

(wanneer Maria wil af gaan (deur rechts achter) opent Roger de deur, ze botsen bijna op elkaar)

ROGER : Ha Maria, wil jij eens snel een knoop in mijn das leggen ?

MARIA : *(nors)* Jazeker... *(neemt das, maakt er een gewone stevige knoop in en geeft hem terug aan Roger)* ...alsjeblieft.... *(zonder nog om te kijken af)*

ROGER : Miljaarde, dat mens bezorgt mij nog eens een zenuwzinking... *(maakt knoop los, en probeert zelf zijn das te knopen)* ...hoe was dat nu ook alweer... Eerst kruisen, dan achterdoor steken, vervolgens het lange stuk rond de kruising slaan, en... opnieuw beginnen... miljaar miljaar...

(De parlofoon naast liftdeur rinkelt)

Miljaar miljaar, ook dat nog... *(neemt hoorn van haak)* Hallo... Raymond... kom binnen vriend... Uw dochter is er al bij... Jaja, breng haar koffers maar mee tot hier.. Onze Ludovic staat al te popelen om haar te ontmoeten.. Oké.. *(drukt op knop en haakt in)* ...miljaar miljaar... *(begint nu aan een zenuwachtig gevecht met zijn das, ondertussen)* Dedju, door al die miserie met ons Maria ben ik onze Ludovic vergeten op de hoogte te brengen... Dat die maar vriendelijk is tegen dat meisje... *(door al zijn zenuwachtig gedoe hangt de das nu rond zijn hoofd, met het langste stuk voor zijn neus..hij lijkt wel een olifant)* ...miljaar miljaar...

(De liftbel rinkelt, deuren gaan open, Raymond komt binnen, gevolgd door zijn dochter. Raymond is een zakenman, draagt maatpak en is zeer verzorgd; zijn dochter Charlotte daarentegen is een "seutje", zeer klassiek gekleed, draagt "ziekenkasbrilletje" en is zeer verlegen, zij is een "overbeschermd" type die,

zoals men in de volksmond zegt “nog nooit van de grond is geweest”...ze draagt een koffer bij zich...)

RAYMOND : *(tot bij Roger, spreekt met Hollands accent)* Nou Roger, ben jij jezelf de das aan het omdoen ? *(schudt Roger de hand)*

ROGER : Excuseer me, maar mijn vrouw had hem waarschijnlijk verkeerd “voorgeknoopt”...

RAYMOND : Kom hier ouwe jongen, zal ik dat katje voor je geselen... Hou die adamsappel effe in de hoogte, dan strik ik ‘m rond je nek. *(doet Roger letterlijk de das om)*

ROGER : Dank je wel; en nogmaals mijn excuses voor deze clowneske vertoning..

RAYMOND : Ben je mal man, ik hoef geen excuses. Vertel me liever hoe het met je gaat ?

ROGER : Ik mag niet klagen.

RAYMOND : *(wil grappig zijn)* Van wie niet; van het vrouwtje of van de schoonmama? ..hihihi...

ROGER : *(met een gemaakt lachje)* Hihi.. jij zal ook nooit veranderen...

RAYMOND : Ik zou niet graag; maar laat me nu eerst toe je mijn liefvallige dochter voor te stellen... Vooruit Charlotte, zeg eens gedag tegen meneer Van Reeth.

CHARLOTTE : *(verlegen)* Dag mijnheer... *(geeft Roger een slap handje)*

ROGER : Dag Charlotte, wees welkom. Jij blijft hier dus een nachtje logeren ?

CHARLOTTE : Als ik U niet tot last ben.

ROGER : Bijlange niet, wij hebben een zoon van jouw leeftijd, met hem zal je het wel snel kunnen vinden

RAYMOND : *(wil weer grappig zijn)* ’t valt te zien wat ze zoeken.. hihihi...

CHARLOTTE : *(verlegen)* Och papa.

RAYMOND : Nou Roger, zouden wij eens niet voortmaken kerel ? Zodadelijk zijn alle “koopies” de deur uit vooraleer wij ter plaatse zijn.

ROGER : Dat is waar, en jij moet vanmiddag je vliegtuig nog halen...

RAYMOND : Jazeker, met het “wijfie” lekker op zakenreis .Iik heb dus geen tijd te verliezen.

ROGER : Wacht, ik roep Ludovic even, dan kan hij Charlotte deftig verwelkomen...

RAYMOND : *(drukt op knop naast lift)* Goed zo, dan laat ik buiten de motor al warmlopen... *(tot Charlotte)* ..Dag dochter van me, tot morgen... *(geeft haar een kusje, stapt dan in de lift, af)*

ROGER : Charlotte meisje, terwijl ik Ludovic ga roepen, kan jij je koffer al naar de logeerkamer brengen; dat is langs deze deur.. *(wijst deur fond links)*

CHARLOTTE : Dank U wel mijnheer. *(af logeerkamer)*

ROGER : *(tot aan deur rechts achter, opent deze en roept...)* Ludovic !!!

(Ludovic komt binnen, hij draagt een glazen pot bij zich waarin mieren zitten; was deze blijkbaar aan het bestuderen)

LUDOVIC : Pa, waarom stoort jij me nu; ik was net de rode bosmier in aanvalshouding aan 't bestuderen. Wist je dat ze hun achterlijf verticaal naar hun echte of vermeende vijand richten, en hem alzo bespuiten met een fijne straal vloeistof, voornamelijk bestaande uit mierenzuur dat...

ROGER : Stop ! Jij zal je onderlijf ook verticaal moeten richten, maar dan wel op onze logé !

LUDOVIC : Onze logé ? Wie bedoel je ?

ROGER : Luister jongen, om een lang verhaal wreed kort te maken: je weet dat onze fruithandel tegenwoordig niet al te best draait. Welnu, ik heb een Nederlandse zakenman leren kennen die ons waarschijnlijk uit die financiële put kan halen..

LUDOVIC : En die komt hier logeren ?

ROGER : Hijzelf niet, maar wel zijn dochter. Ze blijft hier heel het weekend logeren...

LUDOVIC : Wat heb ik daarmee te maken ?

ROGER : Alles. Ik bedoel, als jij het haar hier naar de zin kan maken, en de nodige aandacht aan haar besteedt, wordt ze misschien jouw vriendin...

LUDOVIC : Vriendin ? Ik ken haar geneens...

ROGER : Dat zal snel veranderen. Zodadelijk komt ze uit de logeerkamer... Als jij nu je best doet, kan zij morgen of maandag haar vader beïnvloeden...

LUDOVIC : *(kijkt naar glazen pot)* En mijn mieren dan ?

ROGER : Die zullen na het weekend ook nog wel plassen. Alsjeblieft jongen, doe je best, tenslotte is mijn toekomst ook de jouwe.. *(drukt op liftknop)* Misschien

groeit er wel iets moois tussen jullie beiden.. *(stapt in lift)*

LUDOVIC : Jamaar...

ROGER : Zorg dat ik fier op je kan zijn ! *(liftdeuren sluiten, af)*

LUDOVIC : Dat is straf. Mijnheer nodigt een logé uit en “bibi” kan ze bezighouden.
(richt ogen ten hemel) Heer, als ik mij dan toch moet bezighouden met een vrouwelijk wezen, laat het dan een intelligente zijn die interesse toont voor de rode bosmier. Liefst een knappe verschijning met blauwe ogen en lange blonde haren...

(Charlotte komt uit logeerkamer)

(kijkt naar Charlotte, dan ogen weer ten hemel, nors) Ik zal U nog eens iets vragen...

CHARLOTTE : *(tot bij Ludovic; spreekt met licht Hollands accent)* Goiedag, jij bent zeker Ludoviek ?

LUDOVIC : *(ogen weer ten hemel)* En nog Hollands ook, je bent wreed bedankt...

CHARLOTTE : Pardon, wat zei je ?

LUDOVIC : Oh..euh..niks bijzonders... *(reikt haar de hand)* Aangenaam..euh..hoe was de naam ook alweer ?

CHARLOTTE : Charlotte Servotte !

LUDOVIC : *(slaat ogen weer nors ten hemel, echter zonder iets te zeggen, dan tot Charlotte)* Wat een leuke naam...hij rijmt zelfs...

CHARLOTTE : Daar is niets leuk aan; iedereen lacht er mij mee uit !

LUDOVIC : Met je naam ?

CHARLOTTE : Jazeker, vroeger op school hadden ze er zelfs een “spotrijmpje” op gemaakt. *(al rijmend opzeggen)*

”als Charlotte laat een prot,
vliegt de sleutel uit ’t slot;
laat Servotte een wind of scheet
vliegt je haar in een middenmeet”

LUDOVIC : *(kan met moeite zijn lach bedwingen)* Je hebt er toch geen trauma aan overgehouden ?

CHARLOTTE : Neen, maar door het feit dat ze me vaak uitlachten, heb ik wel moeilijkheden met contacten leggen... zeker met iemand van het andere geslacht.

LUDOVIC : Jij hebt dus nog nooit een ander geslacht in je handen gehad... Ik bedoel een man ?

CHARLOTTE : Bijlange niet! Als er nog maar één te dicht in mijn buurt komt, begin ik al te stotteren van de zenuwen...

LUDOVIC : En waarom stotter je nu dan niet ?

CHARLOTTE : *(komt dicht bij hem)* Jij bent anders... *(bijna verliefd)* Jij hebt van die rustgevende mooie ogen...

LUDOVIC : Ikke ?

CHARLOTTE : *(zwoel)* Ja jij... als ik erin kijk smelt ik weg. Jij bent als een prins op een wit paard.

LUDOVIC : *(droog)* Als een landloper op een zwarte ezel zeker. Mijn vrienden beschouwen mij een beetje als wereldvreemd...

CHARLOTTE : Dan hebben jouw vrienden geen mensenkennis !

LUDOVIC : Ik weet niet. Als ik hen bijvoorbeeld vertel dat elke mierenstaat wordt gevormd door één grote familie, en alle individuen afstammen van één koningin; waar het werk gedaan wordt door de wijfjes, die als dank niet mogen deelnemen aan de voortplanting, dan staan ze mij allemaal met open mond aan te gapen...

CHARLOTTE : *(staat Ludovic met open mond aan te gapen; als hij in haar richting kijkt sluit ze snel haar mond, en doet alsof ze geïnteresseerd is)* Oh, wat kan jij boeiend vertellen...

LUDOVIC : *(is nu zelf verrast)* Vind je ?

CHARLOTTE : Ja, en zeker als je het over de voortplanting hebt...

LUDOVIC : Oh, maar dat is mijn specialiteit. Zal ik je mijn didactisch materiaal eens laten zien ?

CHARLOTTE : *(kijkt naar zijn broek)* Jouw didactisch materiaal ? Hier en nu ?

LUDOVIC : Neen, hiernaast. Dan kan je onder de microscoop heel wat leven bespeuren...

CHARLOTTE : Microscoop ? Is jouw materiaal dan zo klein ?

LUDOVIC : In het begin wel, maar eens je eraan begint te werken zal je het spectaculair zien groeien !

CHARLOTTE : (*stotteren*) J..je zou v..va..van mi.minder beginnen te s..sto..sto.. stotteren !

LUDOVIC : Kom mee naar hiernaast; dan toon ik je mijn hele collectie. (*gaat richting woonkamer, deur rechts achteraan*)

CHARLOTTE : (*volgt hem*) Da..dat daar maar geen vo..vodden van komen. (*beiden af woonkamer*)

(*Na een tijdje rinkelt de liftbel; als de deuren open gaan komen Sanne en Ammedee (Afrikaan) binnen...Sanne duwt een kinderwagen voor zich uit..*)

AMMEDEE : (*kijkt schuchter rond*) Uwe pa gaat datte nooit goedvinden...

SANNE : Rustig, ik zal eerst ons ma proberen te overtuigen. (*kijkt rond*) Ons huis is wel erg veranderd terwijl ik in Afrika was...

AMMEDEE : (*buigt zich over kinderwagen*) Bobo'ke, kijk hier maar eens goed rond. Datte is uwe nieuwe thuis... Hier woont de lieve oma en de boze opa...

SANNE : Zeg eens flauwe plezante, hou daar mee op. Binnenkort begint onze zoon te wenen als hij mijn vader ziet.

AMMEDEE : Toen ikke uwe vader voor het éérst zag heb ik ook geweend... van de grote schrik...

SANNE : Ja, maar jij was stout geweest; jij had zijn dochter zwanger gemaakt !

AMMEDEE : Ikke zou nog eens graag stout zijn.. enfin..gewoon om te oefenen hé..

SANNE : (*afkerend*) Schatteke, begin weer niet. Ik zal U wel iets laten weten als mijn lichaam er weer klaar voor is...

AMMEDEE : (*dringt aan*) Kan jij eens geen “klapke” doen met uwe hormonen. Ik bedoel.. euh.. het is geleden van voor de bevalling dat wij nog eens stout zijn geweest...

SANNE : Ammedee alsjeblief hou op ! Ik heb last van een postnatale depressie. Dat zal ooit wel eens over gaan !!

AMMEDEE : (*met triest gezicht*) Ja, maar ondertussen is mijne fiere pauw stilletjesaan een simpel trekvogeltje aan 't worden...